

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

ח.

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

הוא דמאי למכתב לפניה גאולתו לרבות שזה כסף לענין פדיון

אף שוה כסף נמי דקייץ אמר רב יוסף מנא
אמינא לה דתניא ^אמכסף מקנתו בכסף הוא
נקנה ואינו נקנה בתבואה וכלים האי תבואה
וכולים היכי דמי אילימא דלא מקנו בהו כלל
^בישיב גאולתו אמר רחמנא ^גלרבות שוה
כסף בכסף ואי דלית בהו שוה פרוטה מאי
איריא תבואה וכלים אפי' כסף נמי^ד אלא לאו
דאית בהו שוה פרוטה כיין אפי' קיצי' לאו
^האודיך ה"ק בתורת כסף הוא נקנה ואין נקנה
בתורת תבואה וכלים ומאי ניתנו חליפין
ולרב נחמן ^ודאמר פירות לא עבדי חליפין
מאי איכא למימר אלא לעולם דלית בהו שוה
פרוטה ודקאמרת מאי איריא תבואה וכלים
אפי' כסף נמי לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא
כסף דאי אית ביה שוה פרוטה אין אי לא
לא אבל תבואה וכלים אימא ^זמרמקרבא
גמרא נתייהו גמר ומקני נפשיה קא משמע לן
מזה דב יוסף מנא אמנא לה דתניא וישיב לה

אָפּ שוה בכף דריין. האַ דאָמירן לקמן (דף יג.) האָהאָ גזר'ס דאָקטס גוואַלד אַלדורד'י ייִטש דר שוויט דר חייט וקאָ מעיין דאָ אַי אַזט דאָ שוה פּרוטאָ אַין אַי לאָ אַל גלבורד דומט דלאָ קוּט יוסף: **רמא'** יגוה ח'יפּין. אַין עבד עבד עבד בחליפין דמאָ שוהאָ קונט'ס) בכספּ נפּקאָ לן מוֹא'י קראָ עבדכּ מקנתו קנתו קנתו (דף יד.) אַלס עבד כּנעני נקט'ס (קנאָ) אַל בחליפין: **דמנ'** צפּ' השלום יגוּטין דלפּין (דף טו.) גצ'י שקל סוממאָ וּשדאָ דאָ אמר לֵה קני הֵיאָ וקנאָ נפּשָׁא וּשְׁמַע עשה דהאָי לֵה לֵיוּי שַׁל מַקְנֵה לֵה עשה וּלֵה לֵלוּס אַלס דבּלוי שַׁל קונט קנאָה וּמוֹמרת חליפין שַׁמַּע וּלֵה מוֹמרת עבד וּק פּירט רבּוּי מנאָל שס': **מנא'** אַמנאָ אַי רבּוּי ענאָ וּלֵה לֵשְׁמאָ קמאָ וּמִינִי רֵאשִׁי:

ר' כהנא שקל סודרא בפדיון הבן
משמע הכא דרב כהנא היה
בבית וזמניה דבסוקא אלו עוררין (וסמס)
דף מע. משמע דלא היה כהן דקאמר
אי לא דנסיבי כהנא לא גלאו וי"ל
דמרי רב כהנא הווי אי נמי וי"ל
דבשניל אשמו (מילין) לוקח דלאשכחן
בפרק הירוש' (מילין) ק.ב. רב
כהנא אבל בשניל אשמוי'.

ויבין דמיפרוק ביה אקטיוו נמי מקנה
צדיקה דכחיי גאולתו ומסכף מקחמו:
ויבין דלא קייץ לל. וה"ק ואינו נקנה
בתבואה וכלים אלא א"כ דאמר דמיה:
בתורות כסף וכו'. בתורות דמים הוא
נקנה בין שנותנין עליו כסף בין שזה
מסכף בתורת דמים אקטיו ולא בתורות
החליפין שדרך לעשות בתבואה
ועליו כלים שנאמר (רות ד') שלף איש
ועליו ותבואה נמי דמי חליפין (שם) כל
דברש: ולרב נחמן דאמר. בפרק הזהב
פירי לא עבדי חליפין אס נחמן תבואה
בתורות חליפין כמו קודר לקנות בהן
שבורה או שום דבר החליפין לא קנו
והוא כל דבר מפרש ליה^ל דהכל נקנה
במנועל השמא ליכא למימר תורת
התבואה וכלים היינו חליפין מאי איכא
למימר: אלא לעולם. ואינו נקנה
בתבואה וכלים דקאמר גדלתו בזה
שום פרוטה: **מקרה הנאסיסו.**
והוא ומהני ליתות מהם: לפדיון בני.

[illegible]

תורה אור השלם

1. אם עוד רבות בשנים
לפניהן ישיב גאלהו
מבסס מקנתו:
ויקרא בה נא

מוסף רש"י

פירות לא עבדי
חליפין. כל דבר שאני כלי
ואפילו שזה הדגה (ב"מ
חז.) ומשום דפרי שמי
נקט פרי (לקמן ב"ח.)
באומר מעבשיר. על
מנה כן וכך (לשון ט"ו.)
דינר רע. שאני יולא כי
אם על ידי הרכק ולא דמי
לדבר של נחשת שאני יולא
כלל (רש"י ירמ'.)

מוסף תוספות

מפרש: **השאה במנה סהס**. מנה
 ליה דיכונים לחזור כל זמן שלא קבלה
 איה כולה: **במנה לו**. ונמנה חקרו
 והשתאה כל קבלה כולה מביע' דמי
 הדרה: **מונה והולך שאני**. ואע"ג
 דלמחר במנה סהס כיון דחשיבה מנה
 והולך דעתה אכולה אבל כי לא נתן
 לה לא אלא דיער קבלתה ודאי לא
 קדושו קבלתיה ועל מנת ששילם:
דאיספכה ביני וזוי. ולא הכירה זו
 ממחילה שהיה מעורר ביניהם: **בינו**
ייער של נחשם. ואמאי ממקודשת:
 מנה

לא הוּוּ קידושין רב אשי א
אי דידעה ביה הא סברה
זוזי האי דינר רע היכי דמי
הדחק: אמר רבא אמר רב

הן כיון דקיס"ל דרמס"ל שמה מחנה ובעלים מכוחו חזרון וזוכין בהם אבל היכא דמעיקרא ציית תננה של תורה דנזוה"כ שיתן הפרדה לכהן ה' שלמים. ה. והא דר"א אצטרף לאשמעינן זי דינא לתור והאי דינא לתור. רשכ"א. ו. ודלווא ע"מ שאתן לך מנה קמרה. שם.

אֵייר, (זמנא) [זמנא] מילתא פליג ע"ה היא אוקיימא דר' אליעזר כמי שנשאר [מן] א' א' (ישיש'מן) ויחן לה שנה מוטע, ואפילו אמר הריני ראויל קבלתיא אינו מוטע, אבל אם א' א' מ' מקדשת, כן ידועה, כשנש' חן מקדשתה איש ויכולה להקדש בנזקתו. אמר חילין א' [מן] ל' קדושין פסח, חן, וזאת היתה חתולה היא אמרה לו כן שלא תתקשר לו איה מקדשת כדפשינא לעיל גבי היא דרבי אליעזר. [מן] המוכר חסד לחבירו [מן] חבירו א' [מן] חבירו דרבי מנחם.

[illegible][illegible]

נ א מ"י ק"ב מל"ב
 ענדרס הל' א וכל' א
 (ו)ל' א' ק' טושי' י"ד
 ק"ב קט' ט"ו:
ק ב' מ"י מל"ב מל"ב
 כנדרס הל' א קמ'
 עקן קמ' טושי' י"ד
 קמ' ט"ו ט"ו:
ל ב' מ"י מ"י מל"ב
 אשוח הל' א
 טושי' אש"ע קמ' ט'
 ט"ו:
ד ר' מ"י מ"י א' הל' א
 ו' י"ב' א' ו' ו' ו'
 ומתנה הל' א קמ' ט'
 מה טושי' אש"ע ק"ב
 ט"ו:
ה א' ו' ו' ו' מ"י מ"י
 מל"ב מל"ב מל"ב
 א קמ' עקן מ"י מל"ב
 אש"ע ק"ב ט"ו:
ו ב' מ"י מ"י מל"ב
 אשוח הל' א
 קמ' ט' טושי' אש"ע
 ט"ו:
 11

גליון הש"ס
גמ' סבבא מקנתו בבבא
היא נקנת. ע"ל יד ע"ב
סדרה מזכר עלמו:

הנהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כיצד לאמר
לה במנה ו' ינמלא:
(ב) ד"ה במנה וכו' חסר
דינר השתא:

הנחות הנר"א

[א] נמ' כגון רב ברא
הנבואה רבא הוא. נ"ב
וידע למהולי אכל כייע לא
כי הא דמר בר רב אשי סי'
כיה גירסת דה"ק ודמנ"ס
ומספרים לעין שאין זו
משום אונאה (ועמ"ס רעיו
כיו"ד סי' שיה סק חז'
[ב] תוס' ד"ה ומאי סי'
עבר בעניי נקרא. נ"ב
וקנס עלמו:

תום' ר"י הזקן

[illegible]